

full DOMINICAL

ANEU MAR ENDINS

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Bisbe de Terrassa

Visita de les relíquies de Santa Bernadette a la diòcesi

Un dels moments més entranyables per a mi cada vegada que tinc ocasió de presidir la peregrinació de malalts a Lourdes és poder estar a la gruta de Masabielle, celebrant l'Eucaristia primer i saludant després, un per un, a cada un dels malalts i els seus acompanyants, interessant-me per les seves vides i les situacions que pateixen. Allà, justament en aquell indret del Pirineu francès, en aquella cova, una noia jove, va tenir un encontre especial amb la Mare de Déu a través de diverses aparicions entre els dies 11 de febrer i 16 de juliol de 1858.

Al llarg de les diverses aparicions aquella «Dama vestida de blanc», com l'anomenava Bernadette, li confià diversos missatges que ella va transmetre primer a la família i seguidament als seus conciutadans. Aquell missatge ressona encara entre nosaltres i ens ajuda a viure el seguiment de Jesucrist.

El 18 de febrer li digué: «No et prometo la felicitat d'aquest món però sí la de l'altre». Més endavant li confià: «Penitència, penitència, penitència», i encara: «Prega a Déu pels pecadors». El dia 2 de març recollí: «Vés i digues als sacerdots que es construeixi aquí una capella i que es vingui en processó». Finalment, el 25 de març, aquella senyora s'identificà: «Jo soc la Immaculada Concepció.»

Les aparicions de la Mare de Déu recordaven alguns dels elements essencials de la nostra fe com són la pregària en la vida de cada creient i especialment la pregària d'intercessió pels altres per a no ser autoreferencials com ens diria el papa Francesc; la penitència per viure la gràcia de Déu que ens purifica dels pecats i ajuda a portar un estil de vida més auster i solidari amb els més necessitats; la peregrinació als llocs sants com a manera de viure la nostra vida de for-

ma itinerant, i finalment el sentit eclesial de la fe que ens fa aplegar-nos en capelles i temples per celebrar l'amor i la misericòrdia de Déu.

Aquest missatge ha calat en el poble cristià, i des de finals del segle XIX són innombrables els devots que peregrinen a Lourdes. Allà experimenten la presència de Déu que reconforta en la malaltia i enmig de les dificultats de la vida, així com també la vida de l'Església a través de la celebració dels sagraments i l'exercici de la caritat amb els més febles i necessitats i el seu acompanyament espiritual i humà. L'any vinent, a l'estiu, precisament jo tinc previst peregrinar-hi també amb els joves de la diòcesi.

Aquest cap de setmana tenim l'oportunitat de venerar les relíquies d'aquella jove que rebé el missatge de Lourdes, una noia sense gaire cultura que es trobava en aquells moments recollint uns branquillons per ajudar la seva família, que vivia pobrament. Venerar les seves relíquies ens ajuda a donar gràcies a Déu perquè continua manifestant-se entre nosaltres a través de les mediacions humanes més senzilles. Ens ajuda a la vegada a intensificar la nostra devoció a la Mare de Déu, font de la veritable Salut, que ens porta sempre a Jesucrist. I ens fa sentir-nos membres de l'Església, sortint a l'encontre de tota persona i, especialment, dels malalts, dels febles, dels necessitats, per la d'ajudar-los a viure des de la fe les situacions de la vida.

Vull en acabar agrair la tasca i dedicació de tantes persones que com a hospitalaris acompanyen els malalts i propicien d'aquesta manera que puguin peregrinar a aquella gruta tan especial.

ENTREVISTA

L'espiritualitat de les icones

ALBERT VICIANO

El Dr. Albert Viciano, professor ordinari de la Facultat Antoni Gaudí (AUSP), ha impartit la lliçó inaugural del curs 2019-2020 de l'Ateneu Universitari Sant Pacià, que porta per títol: «El debat teològic en la crisi iconoclasta dels segles VIII i IX a l'Imperi Bizantí.»

En què es diferencien la tradició cristiana oriental i l'occidental en la representació en imatges d'allò sagrat?

La tradició iconogràfica dels cristians orientals dona a les icones/imatges una densitat teològica i realista molt més gran que a l'Occident cristià i, per això, és confegida respectuosament, usada i venerada només litúrgicament. A l'Occident, en canvi, sobre l'art sacre recau una càrrega molt menys pesada de teologia i de dogma, tot i que també conté i expressa una profunda espiritualitat de la imatge sagrada.

Per què l'art sacre oriental o bizantí té més càrrega teològica que l'occidental?

La teologia cristiana oriental manté un dinamisme, no només antropològic sinó també còsmic, cap a la deïficació, encara que a costa certament de la consistència ontològica del creat. La teologia occidental, per contra, accentua molt més aquesta consistència ontològica de les coses creades i, per tant, l'autonomia de les realitats temporals.

Avui, el culte de les imatges de Crist com s'ha d'enquadrar?

En altres paràmetres culturals, no orientats a la llum de l'exercici del poder temporal sinó des de la perspectiva del servei als pobres i de la dignificació de la condició humana. La contemplació del rostre de Crist no s'ha de limitar, al s. XXI, a una mera motivació sentimental sinó que ha d'incloure un compromís de resolució dels problemes personals i socials de la humanitat.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

«Qui em va parlar de Déu?»

Ha superat els vuitanta anys. El seu marit, al qual estava molt unida, amb qui havia compartit llargs anys de matrimoni amb un clar i manifest rerefons cristià, traspassà fa uns anys. Amb altres parelles, poc després de casar-se, formaren un equip de matrimonis del moviment de la Mare de Déu. El moviment i, més en concret, l'equip, van ser espai de formació espiritual i humana, com a parella i com a pares i, alhora, origen d'altres compromisos eclesials i socials.

Cada dia camina una bona estona i en ocasions acaba el passeig a l'església parroquial. Entra i fa una visita al Santíssim. S'asseu prop d'Ell i enceta una pregària: «Soc aquí, Senyor!». I va encomanant les persones: fills, gendres i joves, nets, amics, veïns i amics, sense oblidar els companys de l'equip, amb un especial record per les persones que són ja prop de Déu... També prega per les situacions del moment proper i les que sacsegen el món, en especial les que afecten els més desfavorits...

Ahir, en una d'aquestes visites al Senyor, va veure sorpresa el fill gran, assegut tres o quatre bancs més endavant. Va fer les pregàries habituals una

mica encuriosida i, alhora, amb una joia especial. En veure que el fill s'aixecava, acomiadant-se del Senyor, ho va fer també i sortí darrera d'ell. A la porta de l'església, després dels petons habituals, li va dir amb afecte: «Quina sorpresa trobar-te aquí, resant davant el Sagrari». El fill, que s'acosta als seixanta anys, li respongué amb un somriure: «Quan era infant, qui em va parlar de Déu? Qui em va ensenyar a pregar? Qui em va portar per primera vegada a aquesta capella i em va explicar el que era i com es feia una visita al Santíssim?»

El mestratge de les generacions. Res és endebades. La mare li ensenyà a trobar el Senyor al sagrari, a dir-li amb senzillesa infantil: «Soc aquí, Senyor»; a descobrir-lo i a saber-lo present en el pa de l'Eucaristia; per conèixer l'amor de Jesús, d'Ell que ens ha estimat i es va lliurar per nosaltres per a la nostra salvació. El fill va aprendre a viure aquesta proximitat davant el Santíssim en una contemplació plena de fe, en una adoració silenciosa, posant-se en les seves mans, disposat a seguir el seu diví voler. «Soc aquí, Senyor!». Ell ens ho ha dit: «Jo soc amb vosaltres dia rere dia fins a la fi del món» (Mt 28,20).

HECHOS DE VIDA

MN. JOSEP M. ALIMBAU ARGILA

«Achícate y serás grande» (I)

John Henry Newman ya es santo y maestro de la «santidad de lo cotidiano». Suya es la reflexión para la vida interior. Puede ser una ayuda para enfermos y sanos:

«¿Ansías ser grande? Achícate a ti mismo. Hay un enlace entre el verdadero progreso y ser pequeño. Eres grande al servir al humilde y despreciado; al so-correr y alimentar al hambriento y al cuidar atentamente al enfermo. Al ayudar al apurado y siendo indulgente y magnánimo con el ruín. Si aguantas la injuria, si conllevas la ingratitud, si

devuelves bien por mal, entonces estarás en el buen camino por un divino don:

«Levántate y piensa que quien se humilla a sí mismo se hace más digno de Dios. El más digno es el que tiene mayor trato con Él. Acércate a Él cuando tu gentileza y tus cualidades se mustien, cuando sientas enfado consigo mismo, cuando te irrite el pensar sobre tu ser, y el pensar que eres polvo y ceniza.

«Entonces es cuando en realidad el hombre y la mujer se elevan hasta el Reino de Dios.»

Lectures de la missa diària i santoral

4. □ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Rm 11,29-36 / Sl 68 / Lc 14,12-14]. Sant Carles Borromeu (1538-1584), bisbe de Milà, cardenal. Sants Vidal i Agrícola, mrs.; sant Fèlix de Valois, prev., cofund. Trinitaris (OSST, 1198); santa Modesta, vg.

5. ■ Dimarts [Rm 12,5-16a / Sl 130 / Lc 14,15-24]. Sant Zacaries i santa Elisabet (o Isabel), pares de Joan Baptista; sant Magne, bisbe; santa Bertil·la, abadessa; santa Àngela de la Creu, vg., fund. Germanes de la Creu a Sevilla; beata Maria Ràfols i Bruna, rel., fund. Germanes de la Caritat de Santa Anna (HCSA, 1825), nascuda al Molí d'en Rovira (Vilafra-nca del Penedès).

6. ■ Dimecres [Rm 13,8-10 / Sl 111 / Lc 14,25-33]. Sant Sever, bisbe de Barcelona i mr. (633). Sant Pere Poveda i Sant Innocenci de la Immaculada, prevs. i companys, mrs. Sant Leonard, anacoreta; beata Beatriu, vg.; beata Josepa Naval i Girbés, vg. seglar, d'Algemesí (València).

7. ■ Dijous (Barcelona) [Rm 14,7-12 / Sl 26 / Lc 15,1-10]. Sant Pere Poveda i Sant Innocenci de la Immaculada, prevs. i companys, mrs. Sant Ernest, mr.; sant Florenci, bisbe d'Estrasburg (s. VII); santa Carina, vg. i mr.; sant Severí, mr.; sant Jacint Maria Castañeda, prev. dominicà i mr. a Indoxina, nat a Xàtiva. Beat Francesc de Jesús-Maria-Josep Palau i Quer (Aitona, Segrià 1811 - Tarragona 1872), prev. carmelita, fund. Carmelites Missioneres i Carmelites Missioneres Teresianes (1860-1861).

8. ■ Divendres [Rm 15,14-21 / Sl 97 / Lc 16,1-8]. Sant Deodat I, papa (615-618); beata Isabel de la Trinitat, vg. carmelitana.

9. □ Dissabte [Ez 47,1-2.8-9.12 (o bé: 1Co 3,9b-11.16-17) / Sl 45 / Jn 2,13-22]. Dedicació de la basílica del Laterà. Festa del Santcris de Balaguer; Mare de Déu de l'Almudena (Madrid); sant Teodor, soldat mr. (s. IV).

10. ■ † Diumenge vinent, XXXII de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [2Ma 7,1-2.9-14 / Sl 16 / 2Te 2,16-3,5 / Lc 20,27-38]. Sant Lleó el Gran, papa (tos-cà, 440-461) i dr. de l'Església. Sant Andreu Avel·lí (†1608), prev. teatí; sant Tiberi, mr.; santa Teopista, vg.

DIUMENGE XXXI DE DURANT L'ANY

COMENTARI

Lectura del llibre de la Saviesa (Sv 11,23–12,2)

Senyor, el món tot sencer davant vostre és com un gra que tot just inclina la balança, com un esquitx de rosa-da que cau a terra el matí.

Justament perquè ho podeu tot us apiadeu de tothom, i dissimuleu els pecats dels homes perquè puguin penedir-se. És que vós estimeu tot allò que existeix i no abomineu res d'allò que heu creat, ja que no heu fet res sense estimar-ho. ¿Com persistiria res si vós no ho volguéssiu? ¿Què continuaria existint si no rebés la vostra invitació? I vós, Senyor que estimeu la vida, tot ho planeu, sabent que tot és vostre, ja que el vostre alè immortal és present a tots.

Per això repreneu una mica els qui es desencaminen i, servint-vos d'allò mateix amb què han pecat, els amonesteu i els recordeu les seves culpes, perquè s'allunyin del mal i creguin en vós, Senyor.

Salm responsorial (144)

R. *Beneiré el vostre nom per sempre, Déu meu i rei meu.*

Us exaltaré, Déu meu i rei meu, / beneiré el vostre nom per sempre. / Us beneiré dia rera dia, / lloaré per sempre el vostre nom. R.

El Senyor és compassiu i benigne, / lent per al càstig, gran en l'amor. / El Senyor és bo per a tothom, / estima entrançablement tot el que ell ha creat. R.

Que us enalteixin les vostres criatures, / que us beneixin els fidels; / que proclamin la glòria del vostre Regne / i parlin de la vostra potència. R.

Totes les obres del Senyor són fidels, / les seves obres són obres d'amor. / El Senyor sosté els qui estan a punt de caure, / els qui han ensopgat, ell els redreça. R.

Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Tessalònica (2Te 1,11–2,2)

Germans, sempre preguem per vosaltres, demanant que el nostre Déu us faci dignes de la vocació cristiana, i amb el seu poder dugui a terme tots els bons propòsits i totes les obres que la fe us inspira. Així el nom de Jesús, el nostre Senyor, serà glorificat en vosaltres, i vosaltres en ell, per la gràcia del nostre Déu i de Jesucrist, el Senyor.

Pel que fa a l'adveniment de Jesucrist, el nostre Senyor, i la nostra reunió amb ell, us preguem, germans, que no perdeu el seny ni us alarmeu, encara que una suposada revelació de l'Esperit o una dita o carta que passés com si fos nostra anunciessin que el dia del Senyor és imminent.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc

(Lc 19,1-10)

En aquell temps, Jesús anà de pas a Jericó. Un home que es deia Zaqueu, cap de cobradors d'impostos i ric, intentava de veure qui era Jesús, però la gentada li privava la vista perquè era petit d'estatura. Llavors, per poder-lo veure, corregué endavant i s'enfilà en un arbre al lloc on Jesús havia de passar.

Quan Jesús arribà en aquell indret, alçà els ulls i li digué: «Zaqueu, baixa de pressa, que avui m'he de quedar a casa teva». Zaqueu baixà de seguida i el rebé tot content.

Tothom qui ho veié criticava Jesús i comentava el fet que s'hagués quedat a casa d'un pecador.

Però Zaqueu es posà dret i digué al Senyor: «Senyor, ara mateix dono als pobres la meitat dels meus béns, i a tots els qui he defraudat, els restitueixo quatre vegades més». Jesús li digué: «Avui s'ha salvat aquesta casa, ja que aquest home també és un fill d'Abraham.

És que el Fill de l'home ha vingut a buscar i a salvar allò que s'havia perdut».

Lectura del libro de la Sabiduría (Sab 11,22–12,2)

Señor, el mundo entero es ante ti como un grano en la balanza, como gota de rocío mañanero sobre la tierra.

Pero te compadeces de todos, porque todo lo puedes y pasas por alto los pecados de los hombres para que se arrepientan.

Amas a todos los seres y no aborreces nada de lo que hiciste; pues, si odiaras algo, no lo habrías creado.

¿Cómo subsistiría algo, si tú no lo quisieras?, o ¿cómo se conservaría, si tú no lo hubieses llamado?

Pero tú eres indulgente con todas las cosas, porque son tuyas, Señor, amigo de la vida. Pues tu soplo incorruptible está en todas ellas. Por eso corriges poco a poco a los que caen, los reprendes y les recuerdas su pecado, para que, apartándose del mal, crean en ti, Señor.

Salm responsorial (144)

R. *Bendeciré tu nombre por siempre, Dios mío, mi rey.*

Te ensaltaré, Dios mío, mi rey; / bendeciré tu nombre por siempre jamás. / Día tras día, te bendeciré / y alabaré tu nombre por siempre jamás. R.

El Señor es clemente y misericordioso, / lento a la cólera y rico en piedad; / el Señor es bueno con todos, / es cariñoso con todas sus criaturas. R.

Que todas tus criaturas te den gracias, Señor, / que te bendigan tus fieles. / Que proclamen la gloria de tu reinado, / que hablen de tus hazañas. R.

El Señor es fiel a sus palabras, / bondadoso en todas sus acciones. / El Señor sostiene a los que van a caer, / endereza a los que ya se doblan. R.

Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a los Tesalonicenses (2Tes 1,11–2,2)

Hermanos:

Oramos continuamente por vosotros, para que nuestro Dios os haga dignos de la vocación y con su poder lleve a término todo propósito de hacer el bien y la tarea de la fe. De este modo, el nombre de nuestro Señor Jesús será glorificado en vosotros y vosotros en él, según la gracia de nuestro Dios y del Señor Jesucristo.

A propósito de la venida de nuestro Señor Jesucristo y de nuestra reunión con él, os rogamos, hermanos, que no perdáis fácilmente la cabeza ni os alarméis por alguna revelación, rumor o supuesta carta nuestra, como si el día del Señor estuviera encima.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Lucas

(Lc 19,1-10)

En aquel tiempo, Jesús entró en Jericó e iba atravesando la ciudad.

En esto, un hombre llamado Zaqueo, jefe de publicanos y rico, trataba de ver quién era Jesús, pero no lo lograba a causa del gentío, porque era pequeño de estatura. Corriendo más adelante, se subió a un sicomoro para verlo, porque tenía que pasar por allí.

Jesús, al llegar a aquel sitio, levantó los ojos y le dijo: «Zaqueo, date prisa y baja, porque es necesario que hoy me quede en tu casa». Él se dio prisa en bajar y lo recibió muy contento.

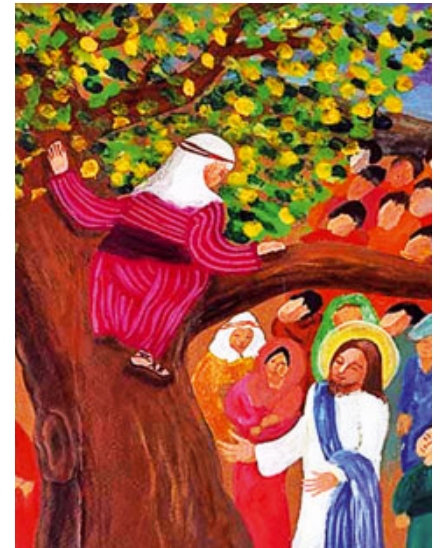
Al ver esto, todos murmuraban diciendo: «Ha entrado a hospedarse en casa de un pecador».

Pero Zaqueo, de pie, dijo al Señor: «Mira, Señor, la mitad de mis bienes se la doy a los pobres; y si he defraudado a alguno, le restituyo cuatro veces más». Jesús le dijo: «Hoy ha sido la salvación de esta casa, pues también este es hijo de Abraham.

Porque el Hijo del hombre ha venido a buscar y a salvar lo que estaba perdido».

Zaqueu, icona cristiana del perdó

MN. MARCOS ACEITUNO DONOSO

Zaqueu és la icona del sagrament de la Reconciliació. Així ho va definir sant Joan Pau II en la seva Carta de Dijous Sant als preveres, l'any 2002. Tenint en compte que va ser de les darreres que va redactar, pren un to especial de testament sacerdotal.

Si és una icona, imaginem-la idealment com una obra a manera de tríptic. Descriu-ne alguns trets artístics del traç d'aquest artista evangèlic que és sant Lluc. En la part central, el diàleg de salvació: Jesús entrant a casa d'un pecador amb anheli de canvi, i Zaqueu acompanyant amb escreix proactiu i solidari el perdó diví del Salvador. En la part esquerra, Zaqueu, encara pecador, lluitant per la trobada personal amb Crist Salvador, superant les mancances que la naturalesa humana li va concedir, com ara la petitesse d'estatura, o la seva naturalesa moral li va contagiar, com ara l'avarícia o el furt en el seu ofici. Al mig, el sicòmor, com a símbol de les mocions de l'Esperit Sant, vehicle celestial que permet la trobada santificadora amb el Santificador Jesús. Indescriptible en la forma, com aleatòries són les figures que formen aquests arbres enmig del camp o la boscúria.

A l'altra part del tríptic, a la dreta, Jesús ja no hi surt, però sí Zaqueu, retornant el que havia robat o extorsionat, i els pobres beneficiats de la misericòrdia divina de Crist en Zaqueu. Homes reconciliats per la paraula i la declaració exculpatòria de Crist, que viuen amb coherències petites en les petites circumstàncies del cada dia. Aquí també podem veure Crist, esdevingut pobre enmig de signes pobres, però eficaços, de salvació. Anem amb freqüència a aquest sagrament tan lluminós, com és el de la Reconciliació.

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Aquest diumenge dia 3, a les 12 h. Missa i benedicció de colúmbaris a la parròquia de Sant Josep de la Llagosta.

Dilluns dia 4, a les 18 h. Presideix els actes amb motiu de la visita de les relíquies de santa Bernadette a les esglésies de Sant Pere de Terrassa.

Dimarts dia 5, a les 18 h. Reunió amb el Rector, els formadors i els seminaristes al Seminari Diocesà (Valldoreix).

Dimecres dia 6, a les 11 h. Reunió de delegats episcopals.

Dissabte dia 9, a les 17 h. Presideix la Missa a la Catedral amb motiu del 50è Aniversari del Club Cimal.

Diumenge dia 10, a les 12 h. Missa i confirmacions a la parròquia de la Mare de Déu del Roser a les Fonts de Terrassa.

sílica de Santa Maria d'Igualada. El dilluns dia 7 va honorar la seva patrona, la Mare de Déu del Roser, cantant gregorià en la Missa a la Catedral, presidida per Mn. Fidel Catalán, Rector, Vicari episcopal i Consiliari de la *Schola*.

Celebració del Pilar a Terrassa. El dissabte 12 d'octubre, Mons. Saiz Meneses presidí la Missa a la Catedral amb motiu de la festa de la Mare de Déu del Pilar. Hi varen participar els membres del Centre Aragonès de Terrassa. Hi assistí el Sr. Jordi Ballart, Alcalde, acompanyat de regidors. En acabar la celebració, el Sr. Bisbe, el Sr. Alcalde i la Presidenta del Centre Aragonès varen

fer la tradicional ofrena floral a la imatge del Pilar a la Plaça Vella.

Ordenacions a la Catedral de Terrassa. El diumenge 13 d'octubre, Mons. Saiz Meneses ordenà a la Catedral un prevere i un diaca. El Prevere és Mn. Pascal Mwunvanezza que ha estat destinat a la parròquia de la Mare de Déu del Roser de Cerdanyola i els caps de setmana ajudarà les parròquies de Sant Joan de Campins, Sant Martí de Mosquerols, Sant Esteve de la Costa i Sant Julià del Montseny. El Diaca, Mn. Pedro Martínez, que ha estat destinat a Santa Maria de Montcada i al servei religiós de la Mútua de Terrassa.

Agenda

Recès d'Emaús. Per a homes de la parròquia del Sant Esperit. Del 8 al 10 de novembre a Lavern (Alt Penedès).

Recès d'Effatà. Per a joves de la parròquia Sant Martí de Cerdanyola. Del 8

Les relíquies de santa Bernadette visiten la diòcesi de Terrassa

Aquest diumenge 3 de novembre, a les 10.30 h: a la Missa retransmesa per TV2 a la Catedral del Sant Esperit. Arribada a les 11.45 h; a les 12 h, Missa dominical; a les 19 h, Vespres; i a les 20 h, Missa dominical.

Demà dilluns 4, a l'església de Santa Maria d'Ègara. A les 11 h, arribada; a les 18 h, Exposició del Santíssim, Adoració i Reserva; a les 18.45 h, trasllat a l'església de Sant Pere de Terrassa.

A l'església de Sant Pere de Terrassa. A les 19 h, Missa solemne presidida per Mons. Josep Àngel Saiz Meneses; a les 19.45 h, processó de les torxes i res del Sant Rosari; a les 20.30 h, oració i benedicció solemne per part del Sr. Bisbe.

al 10 de novembre a Begues (Baix Llobregat).

Segona jornada de portes obertes de l'Arxiprestat Sabadell Centre Sud.

Dissabte dia 9, de 10 a 13 h, a la parròquia de la Mare de Déu de la Mercè de Badia del Vallès.

Cadena de Pregària per les Vocacions. El diumenge 10 de novembre.

Notícies

La Schola Cantorum de Terrassa celebra la seva patrona. El diumenge 6 d'octubre, la *Schola Cantorum* de Terrassa participà a la VIII Trobada de Grups de Gregorià de Catalunya a la ba-

REMAD MAR ADENTRO

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Obispo de Terrassa

Visita de las reliquias de Santa Bernadette a la diócesis

Uno de los momentos más entrañables para mí cada vez que tengo ocasión de presidir la peregrinación de enfermos a Lourdes es poder estar en la gruta de Masabielle, celebrando la Eucaristía primero y saludando después, uno a uno, los enfermos y sus acompañantes, interesándose por sus vidas y las situaciones que sufren. Allí, precisamente en aquel lugar del Pirineo francés, en aquella cueva, una muchacha joven tuvo un encuentro especial con la Virgen María a través de diversas apariciones entre los días 11 de febrero y 16 de julio de 1858.

A lo largo de las diversas apariciones aquella «Dama vestida de blanco», como la llamaba Bernadette, le confió diversos mensajes que ella transmitió en primer lugar a la familia y seguidamente a sus conciudadanos.

Aquel mensaje resuena todavía entre nosotros y nos ayuda a vivir el seguimiento de Jesucristo. El 18 de febrero le dijo: «No te prometo la felicidad de este mundo pero sí la del otro». Más adelante le confió: «Penitencia, penitencia, penitencia» y también: «Ruega a Dios por los pecadores». El día 2 de marzo escuchó: «Ve y diles a los sacerdotes que se construya aquí una capilla y que se venga en procesión». Finalmente, el 25 de marzo, aquella señora se identificó: «Yo soy la Inmaculada Concepción.»

Las apariciones de la Virgen recordaban algunos de los elementos esenciales de nuestra fe como son la oración en la vida de cada creyente y de modo especial la oración de intercesión por los demás para no ser auto-referenciales como nos diría el papa Francisco; la penitencia para vivir la

gracia de Dios que nos purifica de los pecados y ayuda a llevar un estilo de vida más austero y solidario con los más necesitados; la peregrinación a los lugares santos como manera de vivir nuestra vida de forma itinerante, y finalmente el sentido eclesial de la fe que nos lleva a reunirnos en capillas y templos para celebrar el amor y la misericordia de Dios.

Este mensaje ha calado profundamente en el pueblo cristiano, y desde finales del siglo XIX son innumerables los devotos que peregrinan a Lourdes. Allí experimentan la presencia de Dios que reconforta en la enfermedad y en medio de las dificultades de la vida, así como también la vida de la Iglesia a través de la celebración de los sacramentos y el ejercicio de la caridad para con los más débiles y necesitados, así como su acom-

pañamiento espiritual y humano. El año próximo, en verano, precisamente yo tengo previsto peregrinar también allí con los jóvenes de la diócesis.

Este fin de semana tenemos la oportunidad de venerar las reliquias de aquella joven que recibió el mensaje de Lourdes, una muchacha sin demasiada cultura que en aquellos momentos se encontraba recogiendo unos matojos para ayudar a su familia, que vivía pobremente. Venerar sus reliquias nos ayuda a dar gracias a Dios porque continúa manifestándose entre nosotros a través de las mediaciones humanas más sencillas. Nos ayuda al mismo tiempo a intensificar nuestro amor a la Virgen Madre de Dios, fuente de la verdadera Salud, que nos lleva siempre a Jesucristo. Y hace que nos sintamos miembros de la Iglesia, saliendo al encuentro de toda persona y, especialmente, de los enfermos, los débiles, los necesitados, para ayudarles a vivir desde la fe las situaciones de la vida.

Quiero terminar agradeciendo la tarea y dedicación de tantas personas que como hospitalarios acompañan a los enfermos y propician de este modo que puedan peregrinar a aquella gruta tan especial.